

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz, N. Görlitz, P. López-Carceller, som befuldmægtigede); og Europa-Kommissionen (ved L. Lozano Palacios og I. Martínez del Peral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om at det fastslås, at Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen har udvist passivitet, for så vidt som disse institutioner ulovligt undlod at besvare sagsøgerens brev af 6. oktober 2009, påstand om meddelelse af pålæg og påstand om beskyttelsesforanstaltninger.

Konklusion

- 1) *Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Fernando Marcelino Victoria Sánchez betaler sagens omkostninger.*
- 3) *Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse om Ignacio Ruipérez Aguirres og sammenslutningen ATC Petitions begæring om intervention.*

(¹) EUT C 100 af 17.4.2010, s. 58.

Sag anlagt den 1. september 2010 — Maftah mod Kommissionen

(Sag T-101/09)

(2011/C 13/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Elmabruk Maftah (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister E. Grieves og solicitor A. McMurdie)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Forordning (EF) nr. 1330/2008 (¹) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes straks at slette sagsøgeren fra bilaget til den nævnte forordning.
- Sagsøgte og/eller Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes, foruden sine egne omkostninger, at betale sagsøgerens omkostninger samt ethvert beløb udbetalt af Den Europæiske Unions Domstols kasse som retshjælp.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2008, for så vidt som sagsøgerens navn er optaget på listen over personer og enheder, der er pålagt visse restriktive foranstaltninger.

Sagsøgeren har påberåbt sig følgende anbringender til støtte for søgsmålet:

For det første har Kommissionen på intet tidspunkt foretaget en selvstændig bedømmelse af grundlaget for optagelsen af sagsøgeren i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 (²), eller at kræve en begrundelse eller beviser for denne optagelse.

Kommissionen har endvidere undladt at meddele sagsøgeren nogen form for begrundelse og har dermed undladt at fremføre en fyldestgørende begrundelse for, at sagsøgeren er optaget i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002, i strid med retten til en effektiv domstolsprøvelse, retten til forsvar og ejendomsretten i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention.

Endelig er den fortsatte opførelse i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 urimelig, eftersom: (i) der ikke foreligger nogen begrundelse, der opfylder de relevante kriterier for optagelse i dette bilag (ii) Det Forenede Kongeriges regering er af den opfattelse, at sagsøgeren ikke længere opfylder de relevante kriterier, og (iii) en særdomstol i Det Forenede Kongerige har afsagt domme, hvorefter Libyan Islamic Fighting Group ikke har sluttet sig til Al-Qaida-organisationen, og/eller personer med tilknytning til Libyan Islamic Fighting Group ikke nødvendigvis bekender sig til Al-Qaidas ideologi med verdensomspændende voldelig jihad.

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2008 af 22.12.2008 om 103. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban (EUT L 345, s. 60).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27.5.2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan (EFT L 139, s. 9).

Sag anlagt den 1. september 2010 — Elostas mod Kommissionen

(Sag T-102/09)

(2011/C 13/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Abdelrazag Elostas (Pinner, Det Forenede Kongerige) (ved barrister E. Grieves og solicitor A. McMurdie)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Forordning (EF) nr. 1330/2008 (¹) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes straks at slette sagsøgeren fra bilaget til den nævnte forordning.

— Sagsøgte og/eller Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes, foruden sine egne omkostninger, at betale sagsøgerens omkostninger samt ethvert beløb udbetalt af Den Europæiske Unions Domstols kasse som retshjælp.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2008, for så vidt som sagsøgerens navn er optaget på listen over personer og enheder, der er pålagt visse restriktive foranstaltninger.

Sagsøgeren har påberåbt sig følgende anbringender til støtte for søgsmålet:

For det første har Kommissionen på intet tidspunkt foretaget en selvstændig bedømmelse af grundlaget for optagelsen af sagsøgeren i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002⁽²⁾, eller at kræve en begrundelse eller beviser for denne optagelse.

Kommissionen har endvidere undladt at meddele sagsøgeren nogen form for begrundelse og har dermed undladt at fremføre en fyldestgørende begrundelse for, at sagsøgeren er optaget i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002, i strid med retten til en effektiv domstolsprøvelse, retten til forsvar og ejendomsretten i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention.

Endelig er den fortsatte opførelse i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 urimelig, eftersom: (i) der ikke foreligger nogen begrundelse, der opfylder de relevante kriterier for optagelse i dette bilag (ii) Det Forenede Kongeriges regering er af den opfattelse, at sagsøgeren ikke længere opfylder de relevante kriterier, og (iii) en særdomstol i Det Forenede Kongerige har afsagt domme, hvorefter Libyan Islamic Fighting Group ikke har sluttet sig til Al-Qaida-organisationen, og/eller personer med tilknytning til Libyan Islamic Fighting Group ikke nødvendigvis bekender sig til Al-Qaidas ideologi med verdensomspændende voldelig jihad.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2008 af 22.12.2008 om 103. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban (EUT L 345, s. 60).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27.5.2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan (EFT L 139, s. 9).

Sag anlagt den 11. oktober 2010 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-488/10)

(2011/C 13/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. K(2010) 5229 af 28. juli 2010 om ophævelse af en del af den støtte, som oprindeligt var tildelt fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til enhedsprogrammeringsdokumentet for mål nr. 1 for Fællesskabets strukturintervention i området Martinique i Frankrig. Denne beslutning ophæver hele EFRU's støtte til det store projekt »Ferielandby Club Méditerranée-Les Boucaniers« på 12 640 000 EUR.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren fire anbringender gældende.

Ved sit første anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽¹⁾ ved at fastslå, at de bygge- og anlægskontrakter, der er indgået med henblik på renovering og udvidelse af »Ferielandby Club Méditerranée-Les Boucaniers« udgjorde bygge- og anlægskontrakter, hvortil de ordregivende myndigheder yder direkte tilskud på mere end 50 %. Disse kontrakter opnåede således kun støtte på 29,92 % af de samlede udgifter til projektet. De skattelempelser, som partnere i private selskaber har modtaget som følge af deres investeringer i projektet, kan ikke udgøre et tilskud som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv 93/37/EØF.

Med sit andet anbringende, der består af to led, gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 2, stk. 2, i direktiv 93/37/EØF ved at fastslå, at bygge- og anlægskontrakterne vedrørende renovering og udvidelse af »Ferielandby Club Méditerranée-Les Boucaniers« vedrørte opførelse af sportsanlæg, rekreative anlæg og anlæg til fritidsformål som omhandlet i denne bestemmelse.